

påkrævet, hvis vi skal bruge afgørelserne som den kvalitetssikring, det egentlig er tænkt som, at man kan få kendskab til hele sagsforløbet. Og det kan vi som bekendt ikke i dag.

Jeg ser en udvidet åbenhed som en styrkelse af systemet på flere områder, for det første fordi kvalitetssikringen vil blive effektiviseret; man lærer jo af andres og sine egne fejl.

For det andet vil det styrke tilliden til systemet ud fra det synspunkt, at her er ikke stukket noget under stolen. Som patient vil man kunne gennemgå andres sager og dermed få mere forståelse for sin egen sag. Det vigtige er i hvert fald, at både læger og patienter føler tillid til systemet, og jeg tror, at den tillid vil blive styrket ved en udvidet åbenhed.

For det tredje mener jeg, at den tid, vi lever i, med øgede muligheder for kommunikation, brug af Internet m.m., lægger op til åbenhed og synliggørelse. Det er en lidt gammeldags holdning, at vi bliver ved med at have så lukkede systemer som Patientklagenævnet.

Her er det selvfølgelig helt afgørende, at der sikres anonymitet. Det er sagen, vi ønsker offentlighed om, ikke personer. Ingen skal hænges ud, hverken læger eller patienter.

At anonymisere de sager, der skal offentliggøres, kan være et omstændeligt arbejde, men det er vel ikke umuligt. Og selvfølgelig er forslagsstillerne parat til at finde de midler, det eventuelt måtte koste. At det vil komme til at koste flere penge, er vi ikke i tvivl om, og vi er villige til at være med til at finde dem på de budgetter, der nu er.

Det er også derfor, at vi i første omgang lægger op til, at det skal være inden for et geografisk afgrænset område, så vi får en fornemmelse af omfanget af arbejdet.

Hvis man ikke mener, det er en god idé, at man tager et geografisk område ud, er jeg meget åben over for, at man finder nogle forskellige områder at tage de her sager ud fra. En model kunne være den, som fru Hanne Andersen omtalte.

Vi håber alt i alt, at ministeren vil komme forslaget imøde og udvise åbenhed i forhold til et i øvrigt lukket system, og vi håber på et konstruktivt udvalgsarbejde.

Jørn Jespersen (SF):

Sidste gang, dette forslag om at offentliggøre afgørelser fra Patientklagenævnet var til behandling, udtrykte vi fra SF's side en principiel opbakning til forslaget. Vi var imidlertid en lille

smule skeptiske med hensyn til den konkrete gennemførelse af det af to grunde.

For det første lægger vi vægt på, at offentliggørelsen sker på en måde, der sikrer, at anonymiteten er reel både af hensyn til patienter og af hensyn til behandlere i sundhedsvæsenet. For det andet synes vi, det er væsentligt at overveje de nødvendige ressourcer og penge, der skal bruges til det, i relation til den nytteværdi, som forslaget måtte have.

Vi synes imidlertid nu, vi er kommet dertil, at forslaget bør gennemføres, og det gør vi, fordi vi lægger meget vægt på, at Patientklagenævnet har to forskellige formål, for det første selvfølgelig at træffe afgørelser i sager, hvor patienter har været ude for en fejl og derfor skal have en kontant afgørelse og eventuelt en erstatning, og for det andet også, fordi det at registrere klagerne på en ordentlig måde giver en mulighed for kvalitetssikring i hele sundhedsvæsenet. Det er ikke vores indtryk, at den kvalitetssikring, som hidtil er sket på baggrund af nævnets afgørelser, har været tilstrækkelig effektiv, og derfor er vi åbne over for nu at bruge denne her metode som et forsøg og se, om vi får bedre kvalitetssikring ud af det.

Det er klart, at der skal ske nogle overvejelser om, i hvilken form offentliggørelsen skal finde sted, så vi sikrer, at det er så brugbart som overhovedet muligt med henblik på at lære af erfaringerne og få en ordentlig offentlig debat omkring forholdene i sundhedsvæsenet.

Derfor er vi meget indstillet på at forhandle både med regeringen og med forslagsstillerne om at finde en fornuftig måde at sikre offentliggørelsen på, men vi er principielt tilhængere af forslaget og har tænkt os at støtte det.

Birthe Skaarup (DF):

Også Dansk Folkeparti er naturligvis meget positivt indstillet over for det her forsøg, men selvfølgelig er en af de ting, vi også lige vil pege på, at det er fornuftigt med en forsøgsperiode, der så kan afsluttes med en evaluering, som først og fremmest kan vise, om metoden er rigtig, og om den administrativt kan bære.

Der skal kigges på det økonomiske i forslaget. Derfor er det udmærket, at forsigtighedsprincippet benyttes ved at afgrænse forsøget geografisk.

En anden grund til, at vi synes, at forslaget er godt, er, som andre også har været inde på, at samfundet hele tiden udvikler sig hen mod en åbenhed i forvaltningen. Det er vigtigt, at